UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 54. Novi hujus Pontificatus auspicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-67878

Visual Library

Sæc. XVIII. A. C. 1740.

rere intentus, largas in eos eleemoſynas diſtribuit: Denique uberrimum hauſtæ eruditionis ſacræ theſaurum in Eccleſiæ utilitatem profudit, uti teſtatur eruditum ejus opuſculum circa litem inter PP. Minores obſervantes & Conventuales ob feſtum Portiunculæ editum, necnon doctiſſima ejus collectio *notificationum*, edictorum, & inſtructionum Paſtoralium, quas ipſe Epiſcopus condidit, & Joannes Baptiſta Scarelli antea Cancellarius & poſtea Bononienſis Vicarius Generalis ac Menitenſis Epiſcopus collectas typis vulgavit. Nec unquam ſatis laudari poteſt eximium ejus, omniumque eruditorum ſuffragiis celebratum vaſtiſſimum opus de *Servorum Dei Beatificatione & Canoniſatione*, quo in argumento penitus exhauriendo nec primum ſimilem habere viſus eſt, nec ſequentem: Aliud adhuc non minus celebre quam utile opus inchoavit Bononiæ de Synodo Diæceſana, quod Pontifex Romæ ſecundis curis elaboravit, auctumque abſolvit, ut viam monſtraret Epiſcopis ad ſuas rite & laudabiliter Synodos celebrandas.

§. LIV.

Novi hujus Pontificatus auſpicia.

Sæc. XVIII. A. C. 1740.

Si talis tantusque erat *Proſper*, qualis jam quantusve erit *Benedictus?* non alius ſane, quam quo meliorem Eccleſia a Deo petere, Orbis Chriſtianus deſiderare, & populus ei ſubditus exoptare non potuit, qui *Proſpero* ſuæ *benedictionis* influxu omnium proſperitatem abunde augeret, aditu facilis, eloquio ſuavis, in omnibus ſuis actionibus gravis, magnanimus, & candidus, conſideratus in deliberando, tenax in deliberatis, animo excelſus, ingenii acie præſtans, in expoliendis animi dotibus indefeſſus, in Religione fervidus, comis ſine adulatione, profuſus in humanitatis officiis ſine abjectione, pius ſine affectatione, virtutis ſolidæ ſtudioſus ſine omni ſimulatione: munificus Literatorum fautor, æquus proborum remunerator, ſimul tamen in caſtigandis delinquentibus ita ſeverus, ut ſemper correptionis acerbitatem cum quadam gratia, feſtivo joco & aculeo tam dextere conjungeret, ut non faſtidium delinquenti, ſed ſalutarem potius confuſionem ingereret: Taceo plurima, quæ in promeritas glorioſi hujus Pontificis laudes referri poſſent, cum ab aliis, imo ipſis etiam Proteſtantibus (quod ingens eſt veritatis argumentum) abunde jam vulgata, lectorem fatigarent citius, quam Scriptorem deficerent.

Sed

Sed nefas eſſet, ut excidant majora, quibus Neo-electus ſui Pontificatus initia condecorabat: Itaque regimen ſuum auſpicabatur ab eliminandis corruptelis, quæ ſenſim in Clero & populis irrepſerant, hancque in rem varia promulgari juſſit decreta, ad quorum executionem, & adminiſtrandam juſtitiam, regendamque Rempublicam idoneos ſelegit Adminiſtros, ac præprimis Sylvium Cardinalem Valenti Gonzagam, quem in rebus publicis a ſecretis eſſe voluit: Cardinalem vero Aldrovandium Sedi Apoſtolicæ Pro-Datarium, Cardinalem Ruffum Cancellarium, & Cardinalem Gottium ſuum Theologum renuntiavit: in reliquis vero Romanæ Curiæ officiis Nereum Cardinalem Pontificii ærarii Præfectum, ceterosque omnes, quos morum integritas, ſolertia, laborisque aſſiduitas ſub Prædeceſſoris ſui regimine ſatis commendabat, Adminiſtros confirmavit; Carbognanum tamen in ſupremumCameræApoſtolicæ Magiſtrum, Levizzanium in Magiſtrum libellorum ſupplicum, Sparnochium in Pro-Datarium, & Lamium in Pro-Auditorem, omnes probatæ fidei ac dexteritatis Viros ſelegit: Ubi in tot ampliſſimorum munerum collatione narranda eſt res memoratu digniſſima, cujus exem-

Sæc. XVIII. A. C. 1740.

Sæc XVIII. A. C. 1740

exemplum in geſtis Prædeceſſorum non adeo vulgare habetur, ſcilicet, quod nec in hoc, nec in ſubſequentibus ullum vel Eccleſiaſticum, vel civile officium aut dignitatem uni ex ſuis Nepotibus, vel aliis ſibi ſanguine vel affinitate junctis, quorum tamen plurimos habuit, contulerit, quo facto obſoletam Proteſtantium calumniam egregie confutavit, qua inter ſolitos ſuos convitiandi locos communes omnibus paſſim ſummis Pontificibus Nepotiſmi vitium objectare non erubeſcunt: Benedictus autem ab hoc affectu adeo alienus erat, ut Catharinam Comitiſſam de Roſſi Materteram ſuam, Manſiam Lambertiniam Fratris ſui uxorem, Nepotem Eganum Marchionem Lambertinium ejusque Conjugem Marchioniſſam Margaretham de Spada, qui omnes Neo-electum Papam ſalutaturi Romam venerant, poſt communem benevolentiæ ſignificationem inanes dimitteret, eosque ad ſua reverti juberet: Advenerat quoque Romam ſtudiorum cauſſa circa annum Chriſti milleſimum ſeptingenteſimum quinquageſimum tertium Joannes Lambertinius Benedicti Pro-Nepos, ac biennio poſt ejus Frater Cæſar Lambertinius; aſt ambo de Pro-Patrui ſui liberalitate adeo parum hauſerunt, ut eorum cultus habi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sæc. XVIII. A.C. 1740.

habitusque a privato vix differret, curruque & equis nonniſi ſenio famoſis veherentur, imo potiſſimam partem ex Joannis Jacobi Cardinalis de Millo, cujus curæ erant demandati, ſupererogatoria decentius liberalitate ſuſtentarentur, Benedicto Pontifice de iis vix aliam curam habente, quam quod ſæpius ex eorum Inſtitutore ſciſcitaretur, qualem profectum in virtutibus & literis facerent? Quod tamen novi honoris augmento illis Romæ defuit, Venetorum Reſpublica ſupplere videbatur; ab ea enim tota Lambertiniorum familia inter Nobiles *ſtolæ*, ut vocant, *aureæ* inſerta fuit. Perbenignum tamen atque affabilem Pontifex ſeſe exhibuit erga Cardinales, ex quibus, primum præ ceteris Dominicum Cardinalem Paſſioneium inviſit, ac locupletiſſimam ejus Bibliothecam luſtravit; acceſſit quoque Principem de Colonna, ubi inſpecto percelebri, quo inclareſcit, librorum apparatu ad Capitolium contendit, ut antiquitates Romanas, ceteraque pretioſa ibidem aſſervata admiraretur: Habuit inſuper die vigeſima nona Auguſti primum, ut vocant, *Conſiſtorium*, in quo congregatos Cardinales paternis hiſce verbis alloquebatur.

Vene-

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

Venerabiles Fratres!

„Abſoluto tam diuturno, & multis
„retro ſæculis non adeo diu protracto
„conclavi, in quo unaomnes Dei opem
„expectantes Patrem miſericordiarum,
„Patrem luminum efflictim imploravi-
„mus, ut Nobis, quem in ſupremum
„Catholicæ Chriſti Domini Eccleſiæ
„Paſtorem elegerit, indigitare vellet,
„Divinæ mentis nutu, uti noſtis om-
„nes, accidit, ut tandem per operoſa
„miniſterii veſtri ſuffragia graviſſimum
„Apoſtolicæ ſervitutis onus Nobis im-
„poneretur, & quidem eo tempore,
„quo infirmitatis noſtræ conſcii illud
„minus affectu, imo nequidem cogita-
„tione, uti jam olim in electione Ro-
„manorum Pontificum ex Bononienſi
„Natione contigiſſe conſtat, complexi
„fuimus. Graviſſimum quidem hoc
„munus non ſine timore ac horrore
„acceptavimus, maxime dolentes, quod
„virium noſtrarum impotentia a dotibus
„ad univerſæ Eccleſiæ Sedisque Apo-
„ſtolicæ Regimen requiſitis vel maxime
„remota ſit: Omnipotens tamen Deus,
„qui confidentes in eum conſolatur, e-
„tiam Nos in vobis & per Vos conſo-
„latus eſt; in noſtra enim electione una-
„nimem veſtrum conſenſum per ſervi-
„dos

„dos, hilaresque veſtros conatus teſtati
„eſtis: inde ſicut ſpe certi ſumus, quod
„Spiritus ſancti gratia prævenerit ac
„promoverit veſtra conſilia, & propo-
„ſita, ita ſperamus quoque, fore, ut
„clementiſſimum Numen noſtris quo-
„que curis ac actionibus auxilio ſuo
„adſit. Immortales igitur omnipotenti
„Deo grates rependimus, quod ex in-
„ſcrutabili ſuo judicio Nos Chriſti Vi-
„carium in terris, & Divi Petri Suc-
„ceſſorem eligere dignatus ſit: Verba
„tamen nobis deſunt, quibus ſatis ex-
„primere poſſemus noſtram erga Ve-
„ſtras dilectiones gratitudinem, ani-
„mumque promptiſſimum, quo omni
„data occaſione de ſpectatiſſimo veſtro
„Collegio, & ejusdem unoquoque
„optime meritos nos reddere conabi-
„mur. Interim Vos; corona enim &
„gaudium meum eſtis in Domino, ro-
„gamus & hortamur, ut Nos non modo
„fervidis veſtris precibus & ſacrificiis
„apud Deum juvetis, ſed etiam ſaluta-
„ribus veſtris conſiliis, laboris aſſidui-
„tate, ingenii perſpicacia, & ſingulari
„veſtra prudentia alacriter Nobis aſſi-
„ſtatis, firmiter protegatis, & ſi opus
„fuerit, admoneatis, necnon conſilio
„& opera tempore opportuno opitula-
„mini: Itaque unice in Deo ſpem no-
„ſtram collocantes, & poſt Deum Nos

Sæc. XVIII. A. C. 1740.

„Vo-

Sæc. XVIII. A. C. 1740.

„Vobis penitus committentes, fiduci „freti vivimus, Sacrum a Nobis pro„ſpere ſuſceptum Apoſtolatum ad Di„vini Nominis gloriam, Divini cultus „augmentum, veræ fidei propagatio„nem, & æternam animarum ſalutem „ceſſurum.„

Finito Conſiſtorio Pontifex omnes Romanæ Urbis Parochos adeſſe juſſit, eosque ſerio admonuit, ut officii ſui partes exactiſſime explerent, & gregis ſibi commiſſi commodis ac ſaluti diu noctuque invigilarent: Præſules vero ad alloquium admiſſos hortabatur, ut literarum ſtudiis indefeſſe vacarent, certique eſſent, nulli unquam quoddam Sacerdotium aut officium collatum iri, niſi de morum probitate, & eruditionis præſtantia idoneum habuerit teſtimonium. Porro prætermiſſis plurimis aliis dixiſſe ſufficiat, quod Benedictus XIV. a principio recepti Paſtoralis ſceptri univerſum ſtudium ad Divinæ Gloriæ & fidei incrementum, Eccleſiæ, Clerique decorem, & omnium fidelium ſalutem indefeſſe contulerit.

§. LV.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN